

Sciences of Europe

VOL 5, No 50 (2020)

Sciences of Europe
(Praha, Czech Republic)

ISSN 3162-2364

The journal is registered and published in Czech Republic.
Articles in all spheres of sciences are published in the journal.

Journal is published in Czech, English, Polish, Russian, Chinese, German and French.

Articles are accepted each month.

Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

All manuscripts are peer reviewed by experts in the respective field. Authors of the manuscripts bear responsibility for their content, credibility and reliability.

Editorial board doesn't expect the manuscripts' authors to always agree with its opinion.

Chief editor: Petr Bohacek

Managing editor: Michal Hudecek

- Jiří Pospíšil (Organic and Medicinal Chemistry) Zentiva
- Jaroslav Fährnich (Organic Chemistry) Institute of Organic Chemistry and Biochemistry Academy of Sciences of the Czech Republic
- Smirnova Oksana K., Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);
- Rasa Boháček – Ph.D. člen Česká zemědělská univerzita v Praze
- Naumov Jaroslav S., MD, Ph.D., assistant professor of history of medicine and the social sciences and humanities. (Kiev, Ukraine)
- Viktor Pour – Ph.D. člen Univerzita Pardubice
- Petrenko Svyatoslav, PhD in geography, lecturer in social and economic geography. (Kharkov, Ukraine)
- Karel Schwaninger – Ph.D. člen Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava
- Kozachenko Artem Leonidovich, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);
- Václav Pittner -Ph.D. člen Technická univerzita v Liberci
- Dudnik Oleg Arturovich, Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor, Department of Physical and Mathematical management methods. (Chernivtsi, Ukraine)
- Konovalov Artem Nikolaevich, Doctor of Psychology, Professor, Chair of General Psychology and Pedagogy. (Minsk, Belarus)

«Sciences of Europe» -

Editorial office: Křižíkova 384/101 Karlín, 186 00 Praha

E-mail: info@european-science.org

Web: www.european-science.org

CONTENT

GEOGRAPHICAL SCIENCES

Petrovskaya T., Vlasova D., «THE EFFECTIVENESS OF MAINTAINING THE STATE CADASTRE OF REAL ESTATE WITH THE USE OF COMPUTER TECHNOLOGY»3	Tetior A. CRIMEA: ECOSYSTEM NEEDS A CAREFUL TREATMENT (IT IS NECESSARY PROGRAM OF ENVIRONMENTAL OPTIMIZATION OF CRIMEA)6
---	--

JURIDICAL SCIENCES

Hrytenko O., Merkulova V. SOME PROBLEMS OF THE CURRENT LEGISLATION REGARDING THE GROUNDS FOR CHANGING THE CONDITIONS OF DETENTION OF PRISONERS IN ISOLATION AND IMPROVING THE CONDITIONS OF DETENTION IN PRISONS15	Kirichenko D. THE APPROACHES TO DEVELOP SANCTIONS FOR OFFENCES AGAINST HEALTH OF THE INDIVIDUAL IN THE CODE OF CRIMINAL AND CORRECTIVE PENALTIES OF 184527
Hrytenko O. RETROSPECTIVE ANALYSIS OF TENDENCIES OF LEGISLATIVE REGULATION OF THE INSTITUTE OF IMPROVED CONDITIONS OF DETENTION IN PENITENTIARY INSTITUTIONS FOR EXECUTION OF PUNISHMENT IN THE FORM OF DEPRIVATION21	Fostolovych V. LEGAL ASPECTS OF MANAGEMENT REPAIR COSTS OF FIXED ASSETS OF ENTERPRISE34
	Yastrebov V. SEPARATE FEATURES OF UNIFICATION OF RULES PREDUDITIONS IN LEGAL PROCEEDINGS.....49

POLITICAL SCIENCES

Bondar Y. POLITICAL ACTIVITY OF I. BAGRIANY AND IDEOLOGICAL PRINCIPLES OF URDP54	Demidov A. PRAGUE REBELLION (MAY 1945) WHO LIBERATED PRAGUE AND WHAT SHOULD WE REMEMBER NOWADAYS75
Vilkov V. ADOLF HITLER'S MEIN KAMPF – MANIFESTO AND DOCTRINE OF GERMAN NAZISM (POLITICAL, IDEOLOGICAL AND WORLDVIEW IMPERATIVES)62	

sravnitelnyy-analiz (дата обращения: 4 февраля 2020г.).

12. Преступления государственные (политические, против порядка управления и по службе) записки по уголовному праву. Киев: Южно-Русское книгоиздательство Ф.А. Югансона, 1904.

13. Сазанкова О.В. История становления института должностных преступлений в российском уголовном праве до 1917 года / Служебные преступления: вопросы теории и практики правоприменения: сборник материалов Международной научно-практической конференции (17 мая 2018 года, г. Хабаровск) / под. ред. Т.Б. Басовой, К.А. Волкова. Хабаровский краевой суд, Российское объединение судей в Хабаровском крае, Дальневосточный филиал Российского государственного университета правосудия. М.: Юрист, 2018.

14. Дан Хили. Гомосексуальное влечение в революционной России: регулирование сексуально-гендерного диссидентства / Homosexual Desire in Revolutionary Russia: The Regulation of Sexual and Gender Dissent / науч. ред. Л.В. Бессмертных, Ю.А. Михайлов, пер. с англ. Т.Ю. Логачева, В.И. Новиков. М.: НИЦ «Ладомир», 2008.

15. Кошелев Н.Н. Царское уголовное законодательство об ответственности за причинение вреда здоровью человека: побои и истязание // Вестник Санкт-Петербургского университета МВД России. 2010. № 1. – Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/tsarskoe-ugolovnoe-zakonodatelstvo-ob-otvetstvennosti-za-prichinenie-vreda-zdorovyu-cheloveka-poboi-i-istyazanie> (дата обращения: 4 февраля 2020 г.).

16. Логунова О.С. Уголовно-правовые проблемы квалификации преступлений против здоровья человека, совершенные путем истязания //

Вестник ТГУ. 2007. № 1. – Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/ugolovno-pravovyye-problemy-kvalifikatsii-prestupleniy-protiv-zdorovya-cheloveka-sovershennye-putem-istyazaniya> (дата обращения: 4 февраля 2020 г.).

17. Михайлов В.И. Свод законов 1832 г. и Уложение о наказаниях уголовных и исправительных 1845 г.: общая характеристика и ситуации правомерного вреда (обстоятельства, исключаящие преступность деяния) // История государства и права. 2010. № 24.

18. Поляков С.А. Санкции Уложения о наказаниях уголовных и исправительных 1845 г. // Научный вестник Омской академии МВД России. 2007. № 2. – Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/sanktsii-ulozheniya-ona-kazaniyah-ugolovnyh-i-ispravitelnyh-1845-g> (дата обращения: 13 февраля 2020 г.).

19. Стромов В.Ю., Дворецкий М.Ю. Этапы развития отечественной системы уголовных наказаний в контексте совершенствования уголовной ответственности (XIX-XX вв.) // Вестник ТГУ. 2008. № 12. – Режим доступа: <https://cyberleninka.ru/article/n/etapy-razvitiya-otechestvennoy-sistemy-ugolovnyh-nakazaniy-v-kontekste-sovershenstvovaniya-ugolovnoy-otvetstvennosti-xix-xx-vv> (дата обращения: 4 февраля 2020 г.).

20. Таганцев Н.С. Русское уголовное право. Лекции: Часть общая: в 2-х т. Т. 1 / сост. и отв. ред. Н.И. Загородников. М.: Наука, 1994.

21. Игнатьев А.А., Красиков А.Н. Преступления против прав человека на жизнь // Закон и право. 2000. № 5.

ПРАВОВІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА РЕМОНТ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Фостолович В.А.

*Винницький національний аграрний університет,
Доктор PhD, к. с.-г. н., доцент кафедри обліку
та оподаткування в галузях економіки
Україна*

LEGAL ASPECTS OF MANAGEMENT REPAIR COSTS OF FIXED ASSETS OF ENTERPRISE

Fostolovych V.

*Vinnitsia National Agrarian University
Dr. PhD, Associate Professor of the Department
of Accounting and Taxation in the branches of the economy
Ukraine*

АНОТАЦІЯ

Проведено дослідження особливостей нормативно-правового регулювання управління витратами, як засобу підвищення ефективності діяльності господарюючого суб'єкта. Представлено відповідно до діючої нормативно-правової бази класифікаційні ознаки віднесення витрат на утримання та ремонт основних засобів. В процесі дослідження правових вимог до процесу документування операцій із ремонту основних засобів сформовано механізм документального підтвердження операцій із ремонту основних засобів за етапами робіт. Досліджено науково-теоретичні аспекти трактування поняття системи управління витратами різними науковцями. Запропоновано впроваджувати на підприємстві системи управління витратами основаної на інтегрованому підході. Запропоновано вибрати конкретний із методів управління витратами виходячи із мети та можливості впливу на їх величину.

ABSTRACT

The peculiarities of regulatory regulation of cost management as a means of increasing the efficiency of the business entity. Submitted in accordance with the current regulatory framework classification features of the attribution of maintenance costs and repair of fixed assets. In the process of researching the legal requirements for the process of documenting fixed asset repair operations, a mechanism for documentary confirmation of fixed asset repair operations by stages of work has been formed. The scientific and theoretical aspects of the interpretation of the concept of cost management system by different scientists are investigated. It is proposed to introduce an integrated cost management system at the enterprise. It is suggested to choose a specific method of cost management based on the purpose and the possibility of influencing their value.

Ключові слова: правове регулювання, витрати на ремонт, законодавча база, основні засоби, управління, підприємство, економічна ефективність, система, автоматизовані системи управління, інформаційна база даних, оптимізація витрат.

Keywords: legal regulation, repair costs, legislative base, fixed assets, management, enterprise, economic efficiency, system, automated control systems, information database, cost optimization.

Постановка проблеми. В основі ефективної діяльності будь-якого підприємства лежить управління процесами, які відбуваються в межах його статутних повноважень. Економічна ефективність діяльності підприємства визначається різницею між доходами отриманими в результаті здійснюваних операцій та витратами понесеними на їх реалізацію. Проте, витрати мають безпосередній вплив на величину фінансового результату до оподаткування, тому і регулюються значною кількістю нормативно-правової бази, в тому числі і вимогами Податкового кодексу України. Від ефективності діючої системи управління підприємства та вміння оперувати інформаційною базою даних сформованою на основі первинної документації, даних бухгалтерського і управлінського обліку та із врахуванням нормативних величин витрат, залежить спроможність реалізувати основну стратегічну ціль підприємства та отримати очікувану економічну вигоду. На основі нормативно-правової бази та інформаційної бази даних підприємства управлінським персоналом розробляється тактичний та оперативний план в межах стратегії розвитку організації. Керівним персоналом приймаються відповідні рішення про доцільність (недоцільність) понесення витрат та визначається їх вплив на фінансовий результат діяльності до оподаткування. Важливо сформувати таку систему управління, яка буде еластичною при зміні нормативно-правової бази, і забезпечить автоматизовану обробку інформації та її аналіз із подальшою розробкою прогнозних показників. Вимогою сучасного ринку є постійне поліпшення конкурентних позицій та відповідність якісним та кількісним параметрам виходячи із існуючого попиту. Завданням сучасної системи менеджменту підприємства є постійний пошук сучасних найбільш дієвих систем управління із впровадження методів господарювання спрямованих на максимальне отримання прибутку і оптимальними витратами в межах правових норм. Оптимізація понесених витрат підприємства оцінюється із позиції їх економічної доцільності та нормативно-правової обґрунтованості. Одним із видів витрат в системі господарської діяльності підприємства, який потребує постійного контролю зі сторони керівного персоналу підприємства та моніторингу облікового персоналу на предмет правової безпеки, є витрати на ремонт необоротних активів, зокрема, на ремонт

основних засобів. Обґрунтування нормативно-правового забезпечення витрат на ремонт основних засобів у загальній системі управління витратами забезпечить підприємство конкурентними перевагами у спосіб оптимізації їх величини. Така система управління вплине на собівартість виробленої продукції (робіт, послуг) та ефективність роботи самого підприємства. Існуючий на даний момент у підприємств дефіцит ресурсного потенціалу вимагає застосування науково обґрунтованого підходу до управління витратами, та розробки такої моделі управління, яка буде узгоджена із нормативно-правовою базою, потребами ринку та умовами бізнесу. Тобто витрати на підприємстві, зокрема витрати на ремонт основних засобів повинні стати не лише об'єктом обліку, а насамперед - об'єктом управління в межах правового поля. Отже, при формуванні ефективної системи управління витратами насамперед потрібно дослідити економічну природу витрат на ремонт основних засобів, оцінити роль та економічну доцільність витрат на ремонт основних засобів та вплив їх величини на ефективність виробничо-господарської діяльності підприємства. Сформувавши інформаційну базу даних про їх склад, структуру і величину можливим буде розробити найбільш ефективну систему управління витратами адаптовану до діючого законодавства, із сучасними методами та інструментами. Отже, завдяки організації системи управління витратами, зокрема витратами на ремонт основних засобів сприятиме поліпшенню ефективності розвитку підприємства, що і зумовлює актуальність даної теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченням особливостей сучасних систем управління орієнтованих на поєднанні інтересів правового поля, економічної ефективності та бізнесу і держави і соціальної сфери займались вітчизняні та іноземні представники наукових шкіл та практики, зокрема: С. Голов, О. Литовченко, М. Пушкар, М. Данилюк, К. Друрі, Л. Нападовська, Г. Козаченко, О. Кузьмін, В. Панасюк, Г. Партин, С. Цал-Цалко, А. Турило, Дж.Е. Доланд, Д. Лінсей, Р. Дорндбуш та ін. Але є низка значних теоретико-методичних питань в сфері економічної оцінки природи витрат на ремонт, їх нормативно-правового регулювання та класифікації. Тому, дані питання потребують по-

дальшого вивчення та адаптування до умов господарювання підприємств та вимог ринку, споживачів та держави.

Постановка завдання. Метою наукового дослідження є пошук наукових підходів до вивчення економічної сутності витрат на ремонт основних засобів підприємства й встановлення особливостей інтегрування сучасних систем управління та найбільш дієвих інструментів до практики господарювання вітчизняних підприємств в межах дії правового поля. Застосування таких інтегрованих систем управління сприятиме підвищенню ефективності прийняття обґрунтованих даними економічної оцінки та виважених управлінських рішень та їх реалізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Нормативно-правове регулювання сучасної господарської діяльності підприємства є достатньо складним. Впродовж останніх років здійснилась інтеграція вітчизняного бухгалтерського обліку до вимог світових стандартів. Такий процес вимагав узгодження національної методології організації обліку, й також гармонізації тлумачення економічної термінології у відповідність до діючих норм і правил та загальноприйнятих в світі. На сьогодні відмічене максимальне спрямування законотворців на гармонізацію вітчизняних нормативно-правових вимог, системи обліку та механізму оподаткування в Україні із вимогами світових практик. З метою побудови такої системи управління, яка б забезпечувала витримування конкурентних позицій підприємств як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку важливо визначити основні категорії та сформувати інструменти що сприятимуть реалізації даної цілі. Конкурентоспроможність підприємства визначається здатністю виробляти затребувану на ринку продукцію, із кращими якісними показниками та оптимальною величиною витрат в межах

правових норм, що одночасно сприятиме зростанню чистого економічного результату підприємства. Тому, в основі дослідження лежить розробка методів та інструментів для сучасної системи управління, орієнтованої на оптимізацію витрат з метою отримання максимальної величини прибутку. Отже, ми вважаємо витрати основним об'єктом управління, що виступає головним інструментом економічної ефективності та конкурентоспроможності підприємства на ринку.

В сучасній системі господарювання, коли підприємства володіють значною кількістю активів для забезпечення основної мети його діяльності – отримання прибутку, важливим є вміння формувати інформаційну базу та оперувати достатньою кількістю інформації для прийняття виважених управлінських рішень стосовно ефективності використання наявної ресурсної бази. Підприємства, які мають на балансі значну кількість основних засобів мають організувати їх використання таким чином, що отримати максимальну величину економічної вигоди. З цією ціллю необхідним є формування інформаційної бази даних стосовно наявних необоротних ресурсів та вміння оперувати інформацією про фактичний стан активів та їх спроможність використовувати у майбутньому. На підприємстві часто виникає потреба у проведенні підтримання наявних необоротних активів у робочому стані та потреби у проведенні капітального та поточного ремонтів. Для цього важливо організувати систему обліку основних засобів таким чином, щоб наявна інформація давала можливість приймати рішення, які забезпечать отримання максимальної економічної вигоди.

Нами схематично на рисунку 1 представлено основні види робіт на які спрямовують витрати на утримання та відновлення працездатності об'єктів основних засобів, а також і на поліпшення їхніх технічних характеристик.

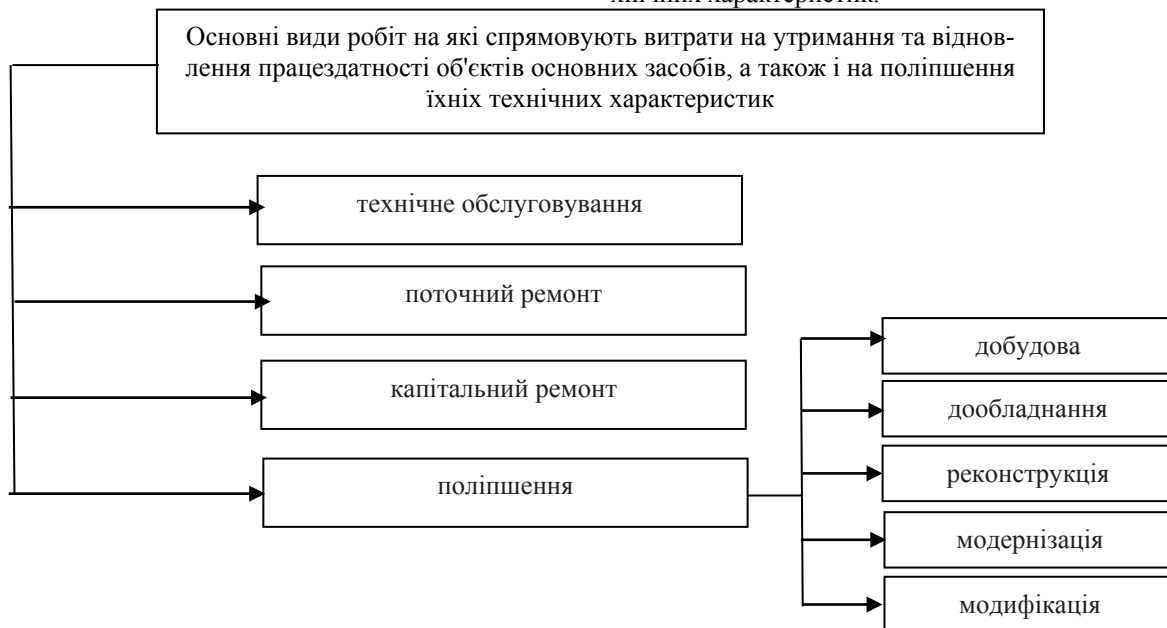

Рис. 1. Правові основи класифікації основних видів робіт, які спрямовані на утримання та відновлення працездатності об'єктів основних засобів, а також і на поліпшення їхніх технічних характеристик

Джерело: Узагальнено автором

Управлінському персоналу необхідна інформація не лише про фактичну наявність об'єктів основних засобів на підприємстві, але і про спроможність основних засобів виконувати визначені функції з метою проведення прогнозного аналізу очікуваної економічної вигоди від господарської діяльності.

Для прикладу розглянемо основні аспекти правового регулювання проведення ремонтних робіт у сфері нерухомості та будівництва (табл. 1).

Таблиця 1

Правове регулювання проведення ремонтних робіт основних засобів

№пп	Нормативний акт	Джерело
1	Правила, затверджені наказом Держкомітету з питань ЖКГ від 17.05.05 р. № 76	Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій: Наказ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства №76 від 17.05.2005р. [9]
2	Перелік, затверджений наказом Держкомітету з питань ЖКГ від 10.08.04 р. № 150	Про затвердження Примірнього переліку послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та послуг з ремонту приміщень, будинків, споруд: Наказ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 21.08.2004 із змінами та доповненнями від 13.01.2015 р. [10]
3	ДБН В.3.2-2-2009 «Житлові будинки. Реконструкція і капітальний ремонт», затверджені наказом Мінрегіонбуду від 22.07.09 р. № 295	Про затвердження ДБН В.3.2-2-2009 "Житлові будинки. Реконструкція та капітальний ремонт" ДБН В.3.2-2-2009 "Житлові будинки. Реконструкція та капітальний ремонт", затверджені цим наказом, втратили чинність: Наказ Міністерства регіонального розвитку та будівництва України від 22 липня 2009 року № 295 (згідно з наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України із змінами та доповненнями від 26 березня 2019 року № 87 [7])
4	лист Мінрегіонбуду від 15.07.09 р. № 9/9-1056	Щодо віднесення ремонтно-будівельних робіт до капітального чи поточного ремонту: : Лист Міністерство регіонального розвитку та будівництва України від 15.07.2009 № 9/9-1056. [15]
5	лист Держкомітету з будівництва та архітектури від 30.04.03 р. № 7/7-401	Щодо віднесення ремонтно-будівельних робіт до капітального та поточного ремонтів: Лист Державного комітету України з будівництва та архітектури від 30.04.2003 р. № 7/7-401. URL: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/FIN6148.html [16]
6	Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів № 561 від 30.09.2003 р. у редакції від 14.01.2020	Наказ Міністерство фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів» № 561 від 30.09.2003 р. у редакції від 14.01.2020, підстава - v0006201-20. [8]

Тому, важливим етапом в системі організації бухгалтерського обліку основних засобів підприємства важливо правильно класифікувати і відображати на рахунках обліку витрати, зокрема, витрати на капітальний та поточний ремонт. Виходячи із норм правових документів нами сформовано схематичне зображення основних класифікаційних ознак видів ремонтних робіт (Рис. 2.).

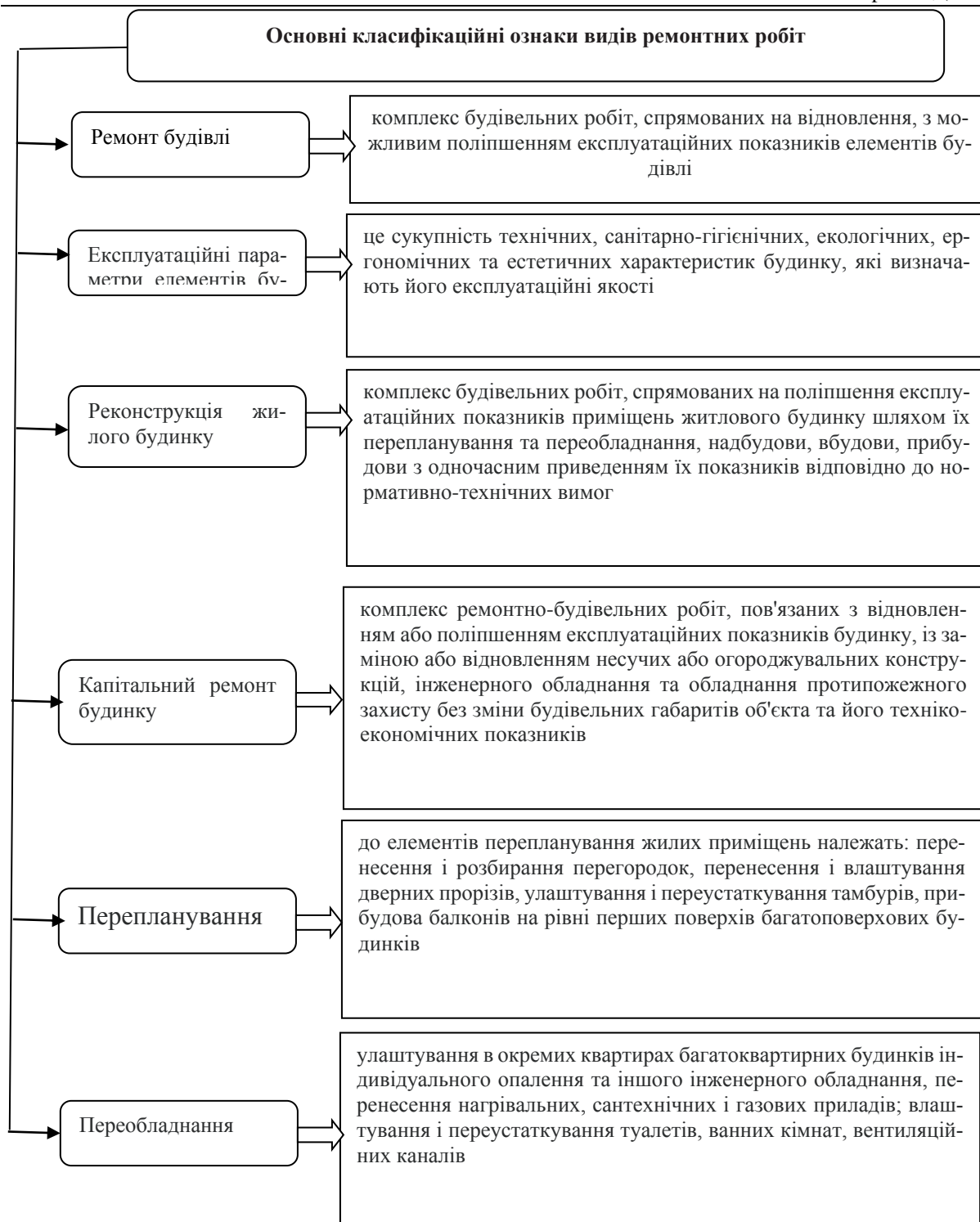

Рис. 2. Основні класифікаційні ознаки видів ремонтних робіт

Джерело: узагальнено автором на основі [5]

Слід зазначити, що чітких та універсальних визначень даних понять у чинному законодавстві досі немає. Бухгалтеру підприємства та його керівному персоналу допомогти розібратись у цьому може використання нормативних документів, що регламентують на сьогодні порядок проведення даних видів робіт у окремих сферах та галузях народного господарства, а також використовуючи роз'яснення різних міністерств і відомств. Представлені правові норми у сфері нерухомості та будівництва дають

можливість виокремити класифікаційні ознаки ремонтних робіт за будь-якою нерухомістю.

Отже, в процесі необхідності виокремлення витрат за окремими видами та класифікаційними групами, виходячи із Правил № 76 (відносно нерухомості) ми можемо виокремити наступні види витрат на підприємстві:

1. витрати на ремонт будівлі та споруди – до складу яких включимо суми понесені на комплекс будівельних робіт, які спрямовані на відновлення,

із можливим поліпшенням головних експлуатаційних характеристик окремих елементів будівлі чи споруди;

2. витрати на поточний ремонт будівель, споруд чи обладнання, які включатимуть суми понесені підприємством на виконання робіт із систематичного й своєчасного запобігання передчасному зносу окремих частин будівель, споруд чи інженерного обладнання у спосіб проведення профілактичних заходів й усунення дрібних пошкоджень та несправностей;

3. витрати на капітальний ремонт включають у себе суми понесені підприємством на здійснення

комплексу технічних заходів, що спрямовані на відновлення чи заміну зношених елементів, конструкцій і деталей на більш довговічні (міцні) і більш економічно ефективні;

4. витрати на реконструкція включають у себе суми понесені підприємством на комплекс робіт, які спрямовані на поліпшення експлуатаційних характеристик та ознак основних засобів у спосіб їх перепланування, переобладнання, надбудови, прибудови із одночасним приведенням їхніх показників у відповідність із нормативно-технічними вимогами (характеристиками).

Нами, характеристику даних витрат представлено у таблиці 2.

Таблиця 2

Характеристика витрат підприємства пов'язаних із використанням основних засобів

№пп	Вид витрат	Характеристика витрат
1. Витрати понесені підприємством на утримання основних засобів:		
1.1	витрати на технічне обслуговування основних засобів	це сукупність витрат понесених на виконання робіт, що спрямовані на підтримку працездатності об'єкта основних засобів (наприклад, заміна мастила в автомобілі)
1.2	витрати понесені підприємством на поточний ремонт	це витрати понесені на комплекс ремонтно-будівельних робіт, який передбачає: - витрати на систематичне та своєчасне підтримання експлуатаційних якостей та попередження передчасного зносу конструкцій і інженерного обладнання. Якщо витрати стосуються ремонту будівлі і вона в цілому не підлягає капітальному ремонту, то витрати понесені на комплекс робіт поточного ремонту можуть враховувати окремі роботи, які будуть класифікуватись як такі, що відносяться до капітального ремонту (крім витрат на роботи, які передбачають заміну та модернізацію конструктивних елементів будівлі). Витрати відносяться до поточного ремонту тоді, коли поточний ремонт провадиться із періодичністю, що забезпечує ефективну експлуатацію об'єкта основних засобів з моменту завершення його введення у експлуатацію до моменту постановки на черговий капітальний ремонт (реконструкцію).
2. Витрати понесені підприємством на капітальний ремонт основних засобів		
1.1	витрати на поліпшення основних засобів	це сукупність витрат понесених підприємством на виконання робіт пов'язаних із модернізацією, модифікацією, добудовою, дообладнанням, реконструкцією тощо подібно об'єкту основних засобів, які приводять до збільшення майбутніх економічних вигід, первісно очікуваних від використання об'єкта (у т. ч. збільшення строку його корисної експлуатації) (п. 14 П(С)БО 7)
1.2	витрати на капітальний ремонт основних засобів	це сукупність витрат понесених при виконанні комплексу: - ремонтно-будівельних робіт, - робіт, які передбачають заміну, відновлювання та модернізацію конструкцій і обладнання в зв'язку з їх фізичною зношеністю та руйнуванням, - витрат на поліпшення експлуатаційних показників, - витрат на покращання об'єкта основних засобів без зміни основних габаритів об'єкта, наприклад: планування будівлі і благоустрою території. Капітальний ремонт передбачає призупинення на час виконання робіт експлуатації об'єкта в цілому або його частин (при умові їх автономності)

Важливим етапом в системі формування інформаційної бази для прийняття управлінських рішень керівному персоналу є достовірність класифікації витрат під час реєстрації фактів здійснення ремонтних робіт та понесення на них витрат.

Із цією метою необхідно виконати наступні завдання, які нами схематично представлено на рисунку 3.

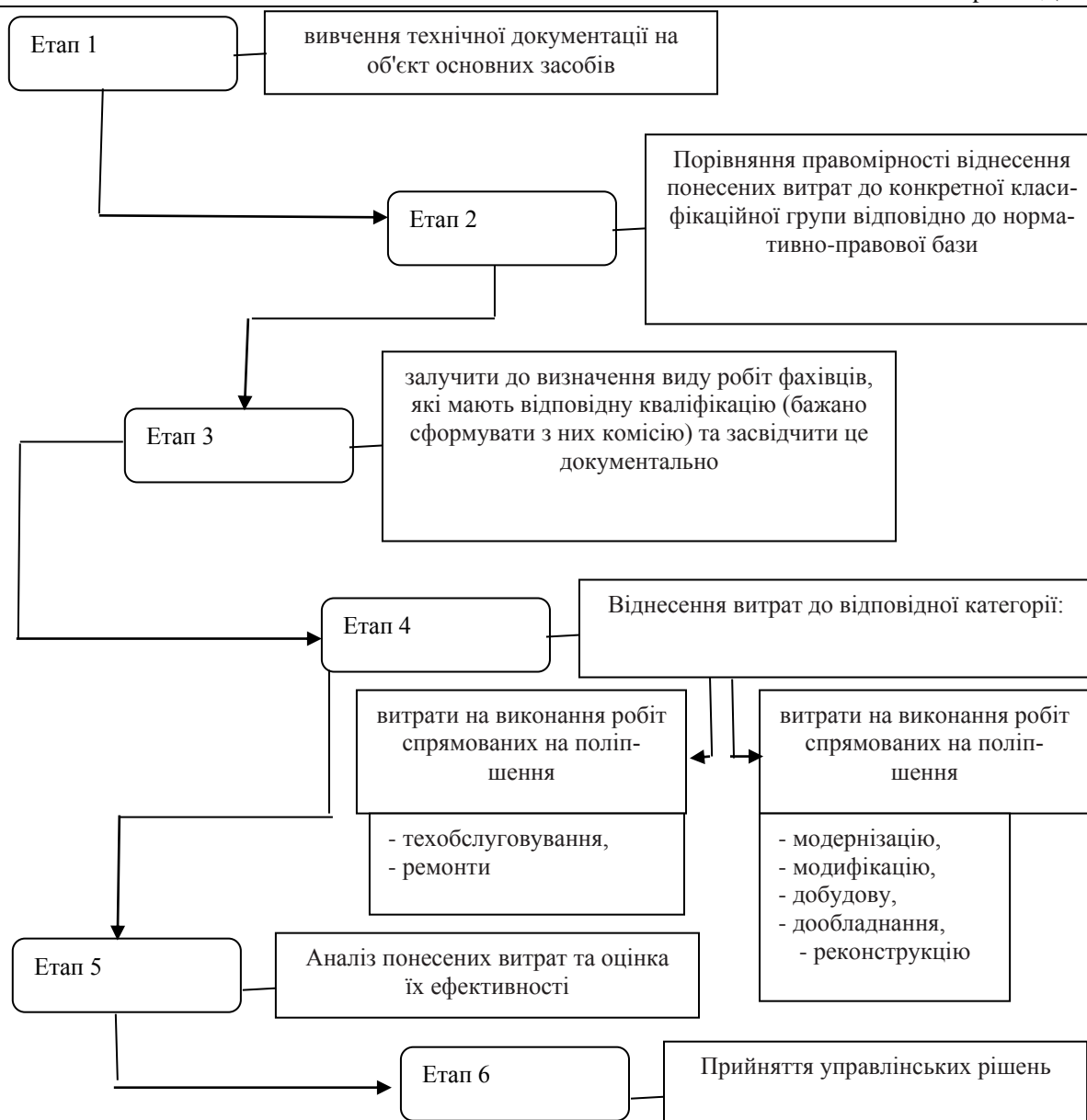

Рис. 3. Етапи віднесення витрат на ремонт до класифікаційних груп

Джерело: Сформовано автором

З метою віднесення понесених витрат до певної класифікаційної ознаки необхідно вивчити технічну документацію на об'єкт основних засобів. Вивчаючи основні характеристики та параметри наявного на підприємстві основного засобу ми можемо визначити основні нормативні параметри його роботи, що прояснить особливості використання даного основного засобу у господарській діяльності та структуру витрат пов'язаних із його використанням.

Зважаючи на норми правового законодавства наступним етапом є встановлення факту витрат понесених на виконання робіт пов'язаних із об'єктами нерухомості слід порівняти їх із нормативно врегульованими параметрами які представлені Наказом № 150 «Про затвердження Примірного переліку послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та послуг з ремонту приміщень, будинків, споруд» від 10.08.2004 р. (із змінами та доповненнями від 13.01.2015, підстава - з1604-14у).

Відповідно до нормативних положень даного документу ми обґрунтовуємо та підтверджуємо кожен позицію із переліку витрат понесених на виконання робіт для відображення того або іншого виду ремонтних витрат в обліку та формування достовірних даних в інформаційній системі підприємства.

На третьому етапі при встановленні класифікаційної ознаки та під час визначення виду витрат обліковий персонал підприємства може залучити до процесу визначення виду робіт відповідних фахівців, що мають відповідну кваліфікацію, сформувавши із них комісію, та засвідчивши це документально.

На основі затверджено акту та протоколу роботи комісії для цілей бухгалтерського обліку необхідно класифікувати усі виконувані роботи на дві категорії:

1 категорія – витрати на виконання робіт спрямованих на поліпшення техніко-економічних хара-

ктеристик об'єкта. Тобто витрати понесені на роботи які призведуть до збільшення економічних вигід у майбутньому від використання такого об'єкта основних засобів (а саме – призведе до поліпшення):

- модернізацію,
- модифікацію,
- добудову,
- дообладнання,
- реконструкцію, тощо;

2 категорія – витрати понесені на роботи здійснювані з метою підтримки об'єкта основних засобів у придатному стані для використання та поліпшення можливості отримання первісно визначеної суми майбутніх економічних вигід від його використання. Тобто, витрати понесені підприємством на:

- техобслуговування,
- ремонти.

На наступному етапі управлінським персоналом підприємства проводиться аналіз понесених витрат та формується оцінка їх ефективності. На основі отриманої інформації керівний персонал приймає управлінські рішення.

На рівні підприємства рішення про те, до якої із двох категорій слід віднести витрати на роботи, приймає безпосередньо керівник підприємства. Таке рішення він приймає виходячи із даних аналізу ситуації та рівня істотності понесених витрат, керуючись національними ПСБО та Наказом Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів» № 561 від 30.09.2003 р. у редакції від 14.01.2020.

Важливим моментом є доцільність зафіксувати таке рішення у розпорядчому документі (наказі) про проведення робіт з ремонту або поліпшення.

Процедура приймання закінчених робіт із проведення ремонту і поліпшення основних засобів (в тому числі і витрати понесені на модернізацію, добудову, реконструкцію тощо) відповідно до Наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів» № 561 [6] оформлюється актом приймання-здачі відремонтованих, реконструйованих та модернізованих об'єктів.

Слід зауважити, що рішення про характер та ознаки здійснюваних робіт на підприємстві, тобто їх спрямування або на підвищення техніко-економічних можливостей (модернізація, модифікація, добудова, реконструкція) об'єкта, що викличе у майбутньому збільшення економічних вигід, або ж на забезпечення підтримки об'єкта у придатному для використання стані й одержання первісно визначеної суми очікуваних майбутніх економічних вигід від використання такого основного засобу, приймається безпосередньо керівником підприємства із врахуванням даних проведеного аналізу стану підприємства та рівня суттєвості понесених витрат.

Такі операції на підприємстві мають безпосередній вплив на фінансовий результат діяльності підприємства до оподаткування, та є об'єктом управління.

Відповідно із умовами п. 30 Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів № 561 витрати на капітальний ремонт об'єктів основних засобів підприємства визнаються витратами звітного періоду. Варто зауважити, що дані витрати можуть бути на підприємстві визнані також капітальними інвестиціями, у тому випадку, коли витрати на значний огляд і витрати понесені на капітальний ремонт можуть бути ідентифікованими із окремою амортизованою частиною (або компонентом) даних основних засобів.

Окрім того, витрати понесені підприємством на ремонт можуть бути визнаними капітальними інвестиціями, тоді, коли ціна придбання необоротного активу уже відображає зобов'язання (тобто, потребу) підприємства понести у майбутньому витрати спрямовані на приведення активу у стан, придатний для використання.

Так, у випадку придбання будівлі, яка із самого початку потребує ремонту, тоді витрати на ремонт ми повинні приймати на збільшення первісної вартості такої будівлі до суми, що може бути відшкодованою від використання такої будівлі у майбутньому.

В системі управління витратами підприємства, врегульовуючи структуру витрат на ремонт основних засобів слід керуватись нормативними вимогами Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів № 561, відповідно до яких рекомендовано вартість робіт, які викликають збільшення очікуваних майбутніх вигід від використання об'єкта основних засобів, включати до суми капітальних інвестицій із збільшенням у майбутньому первісної вартості таких основних засобів.

Керуючись вищезазначеними правовими нормативними документами вагомою підставою, щоб визнати капітальні інвестиції витратами, понесеними на поліпшення основних засобів, є зростання очікуваного терміну корисного використання об'єкта внаслідок цих витрат, кількості або якості продукції (виконаних робіт, наданих послуг), що виробляється (або надається) даним об'єктом основних засобів.

У 2020 році було внесено зміни до Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів № 561, зокрема у абзац перший пункту 31 розділу 6 із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів № 1192 від 30.12.2013 та № 6 від 14.01.2020 р. відповідно до яких виокремлено наступні приклади такого поліпшення:

1) модифікація, модернізація об'єкта основних засобів із метою подовження терміну корисного його використання або ж збільшення виробничої його потужності;

2) заміна певних частин устаткування з метою підвищення рівня якості продукції (виконання робіт, надання послуг);

3) впровадження більш ефективного технологічного процесу, що сприятиме зменшенню первісно оцінених виробничих витрат;

4) добудова (або надбудова) будівлі, завдяки чому збільшиться кількість місць (або безпосередньо площа) будівлі, обсяги і якість виконуваних у

цій будівлі робіт (чи надання послуг) або умови їх виконання.

Слід відмітити, що понесені витрати на підтримання об'єкта основних засобів у робочому стані і на одержання первісно визначеної суми очікуваних майбутніх економічних вигід від використання його (наприклад: технічний огляд, ремонт, технічне обслуговування, тощо), повинні враховуватись у склад витрат звітного періоду.

Необхідним завданням також є внесення у технічні паспорти та інвентарні картки чи інші реєстри що використовує підприємство у системі аналітичного обліку даних об'єктів основних засобів в результаті їх поліпшення та занесення інформації про змінені техніко-економічні характеристики: фактичну вартість, реальну потужність, нову площу тощо.

Отже, система класифікації витрат при здійсненні ремонту основних засобів на підприємстві не простою і потребує відповідального ставлення як операційного персоналу, так і керівників структурних підрозділів. Оскільки, від достовірності розподілу та класифікації витрат на ремонт керівним пе-

рсоналом підприємства будуть прийматись управлінські рішення та формуватися план і прогноз орієнтований на реалізацію стратегії підприємства.

Важливим моментом на етапі формування інформаційної бази підприємства в частині стану наявних необоротних активів, зокрема, основних засобів, є повнота та достовірність їх документального оформлення із метою достовірного відображення у реєстрах обліку.

Нами досліджено нормативно-правові вимоги до процесу документування операцій із ремонту будівель та споруд. Порядок документального оформлення операцій із ремонту основних засобів визначається виходячи із того, що підприємство має можливість виконувати техобслуговування (ремонт будівель та споруд) двома способами:

- 1) силами сторонньої організації;
- 2) самостійно виконувати техобслуговування.

В процесі дослідження правових вимог до процесу документування операцій із ремонту основних засобів нами сформовано механізм документального оформлення виконання ремонтних робіт за етапами робіт і представлено у таблиці 3.

Таблиця 3

Механізм документального оформлення виконання ремонтних робіт за етапами робіт

Етапи	Завдання етапу	Документ
Етап 1	Огляд об'єкта основних засобів	відомість дефектів: - дефектний акт, - дефектна відомість
Етап 2	Вибір способу технічного обслуговування	Ремонт, що здійснюється господарським шляхом передбачає використання документів, підтверджуючих вартість матеріалів та витрат понесених на оплату праці: - типова форма № М-11 «Накладна-вимога на відпуск (внутрішнє переміщення) матеріалів»; - лімітно-забірні картки типових форм № М-8 чи № М-9; - наряди на оплату праці, - розрахунок затрат праці і розрахунок суми оплати праці за замовленням на виконання ремонтних робіт (із урахуванням сум ЄСВ), - відомості нарахування зарплати типової форми № П-7
		Ремонт, що здійснюється господарським шляхом передбачає використання документів - договір підряду; - акт виконаних робіт; - інші специфічні для кожної галузі документи; - типова форму № М-23 «Акт про витрачені давальницькі матеріали» (затверджена Наказом № 193)
Етап 3	Завершення ремонтних робіт	Ремонт, що здійснюється господарським шляхом передбачає формування: - відомість виконаних робіт, із зазначенням виду та найменування робіт, наданих послуг, зазначаючи інвентарний номер основного засобу стосовно якого було понесено витрати (інвентарний номер будівлі чи споруди), кількість і ціну використаних ТМЦ на здійснення ремонтних робіт.
		Ремонт, що здійснюється господарським шляхом передбачає формування: - типової форми № ОЗ-2 «Акт приймання-здачі відремонтованих, реконструйованих і модернізованих об'єктів» (що затверджено наказом Мінстату від 29.12.95 р. № 352 «Про затвердження типових форм первинного обліку»

Джерело: Сформовано автором

В цілому, операції із ремонтом трапляються у діяльності кожного підприємства. Перед початком здійснення ремонтних робіт на підприємстві проводять огляд об'єкта основних засобів.

На підставі такого огляду формується відомість дефектів (дефектний акт, дефектна відомість) окремо на кожний об'єкт, що підлягає ремонту (поточному або капітальному). Відомість дефектів оформляє компетентний фахівець підрозділу підприємства або сторонньої організації.

Не існує єдиної затвердженої форми оформлення даних реєстрів. Залежно від специфіки галузі формуються реєстри різних форм. Так, розглянемо деякі із них.

При необхідності обліку виявлених дефектів сільськогосподарської техніки (такої як: комбайни, трактори, сівалки, плугів та іншої) відповідно рекомендацій наведених у додатку 6 до Методичних рекомендацій, затверджених наказом Мінагрополітики від 21.12.07 р. № 929) п. 5 цих Методичних рекомендацій запропоновано використовувати форму № ВЗСГ-6 «Відомість дефектів на ремонт машини» (у

п. 2 сказано, що цю форму рекомендується застосовувати).

При здійсненні огляду монтажу або випробування обладнання відповідно до вимог Наказу Міністерства статистики України № 193 від 21.06.96 р. «Про затвердження типових форм первинних облікових документів з обліку сировини та матеріалів» рекомендовано використовувати типову форму «Акт про виявлені дефекти обладнання».

Проте, у випадку, коли ремонт був складний, то відомість дефектів може бути оформлена спеціальною комісією, у склад якої окрім фахівців підприємства при необхідності включають представників підрядника, що виконував ремонтні роботи.

З ціллю управління витратами підприємства та формування загальної інформаційної бази даних вважаємо за доцільне виокремити певні ознаки класифікації витрат на ремонт основних засобів підприємства які сприятимуть достовірному розподілу витрат на етапі первинної реєстрації їх понесення.

Нами узагальнено основні ознаки класифікації витрат на ремонт основних засобів підприємства та представлено у таблиці 4.

Таблиця 4

Ознаки класифікації витрат на ремонт основних засобів підприємства

Показник	Вид понесених витрат на ремонт	
	Капітальні витрати	Поточні витрати
Вид витрат на ремонт		
Спрямованість витрат	Витрати понесені на ремонт призведуть до збільшення первісної вартості ремонтного об'єкта – у випадку, якщо ремонт в майбутньому призведе до збільшення економічної вигоди від використання цього об'єкта	Витрати понесені на ремонт спрямований на підтримку об'єкта в робочому стані й отримання первісно запланованої економічної вигоди від його використання
Вплив витрат понесених на операції з ремонту основних засобів на тривалість терміну корисного використання такого об'єкта	- збільшується строк експлуатації; - поліпшуються його технічні характеристики; - збільшення виробничої потужності об'єкта, - економія витрат на його обслуговування (наприклад, утеплення приміщень); - збільшення кількості місць (площі) будівлі, обсягів та/або якості виконуваних робіт (послуг) або умов їх виконання	- ремонт спрямований на підтримку об'єкта в робочому стані; - витрати спрямовані на отримання первісно запланованої економічної вигоди від його використання
Порядок відображення в обліку	Капітальні витрати	Поточні витрати (витрати періоду)
Вплив класифікації витрат на результат здійснюваної операції	Капіталізація витрат на ремонт основних засобів	Віднесення понесених на ремонт витрат до витрат періоду

Класифікуючи понесені витрати в системі бухгалтерського обліку до поліпшення (модернізації, модифікації, добудови, реконструкції) ми повинні відносити такі, які збільшують первісну вартість поліпшуваних об'єктів основних засобів, якщо у результаті буде відмічено збільшення майбутніх економічних вигод від їхнього використання (відповідно до вимог п. 15 П(С)БО 7).

Прикладами робіт, які ми можемо класифікувати в системі бухгалтерського обліку як поліпшеннями та віднесемо до витрат на капіталізацію, є наступні (відповідно до вимог п. 31 Методичних рекомендацій № 561):

1) модифікація та модернізація із метою:
- продовження строку корисної експлуатації,
- збільшення виробничої потужності об'єкта,
- економії витрат на його обслуговування (наприклад, утеплення приміщень);

2) добудова (надбудова), яка призведе до збільшення кількості місць (площі) будівлі, обсягів та/або якості виконуваних робіт (послуг) або умов їх виконання.

Основні види витрат пов'язаних із ремонтом основних засобів нами представлено на рисунку 4.

Рис. 4. Види витрат підприємства пов'язаних із ремонтом основних засобів

Джерело: Сформовано автором

Отже, володіючи інформацією про порядок розподілу витрат понесених підприємством на ремонт основних засобів та здійснюючи їх розподіл та класифікацію можливим стає сформувати достовірну базу даних для управління наявними витратами підприємства і проводити оцінку ефективності їх понесення.

Кожне підприємство володіє активами рухомих основних засобів у формі автомобілів та машин для забезпечення виконання як адміністративних функцій керівного персоналу, так і для забезпечення господарських потреб підприємства.

У зв'язку із використанням таких активів виникають потреби у їх технічному обслуговуванні, поточному та капітальному ремонті а також їх поліпшення. Поява таких робіт на підприємстві викликає понесення відповідних витрат, які мають безпосередній вплив як на фінансовий результат діяльності підприємства, так і на показники економічної ефективності його діяльності. Тому, одним із головних завдань керівного персоналу підприємства є проведення оцінки ефективності понесення

витрат на такі заходи та контроль за їх величиною та доцільністю.

З метою такого контролю для підприємства необхідним є проведення аналізу стану та структури витрат на обслуговування рухомого складу основних засобів підприємства.

Провести аналіз стану та структури витрат на технічне обслуговування, поточний та капітальний ремонт а також на їх поліпшення можливо оперуючи реальними актуальними даними про їх фактичні розміри. Для цього необхідним є сформувати інформаційну базу даних таким чином, щоб вона містила достатню та достовірну інформацію про їх величину, час понесення, та способи витрачання наявних ресурсів виходячи із економічної доцільності та нормативних витрат.

Насамперед необхідно визначити класифікаційну характеристику віднесення витрат до відповідного виду робіт. Нами оцінено порядок класифікації таких витрат на основі положення №102 (відносно автомобілів (табл. 5).

Таблиця 5

Класифікаційні ознаки витрат на ремонт рухомих основних засобів підприємства

Види робіт	Технічне обслуговування	Поточний ремонт	Капітальний ремонт
Мета проведення	Підтримка у робочому стані	Забезпечення чи відновлення працездатності	1. Відновлення працездатності та повного чи близького до повного ресурсу транспортного засобу 2. Продовження терміну експлуатації
Перелік робіт	Операції із підтримки працездатності й справності автомобіля в процесі його експлуатації, зберігання а також транспортування	1. Одночасна заміна не більше двох базових агрегатів автомобіля, окрім кузова та рами (вимоги п. 3.13 Положення № 102)	1. Одночасна заміна кузова для автобусів та автомобілів, рами для вантажних автомобілів і причепів
		2. Ремонт будь-якого базового агрегата	2. Заміна не менше трьох базових агрегатів (п. 3.16 Положення № 102)
Періодичність проведення	1. Залежить від пробігу автомобіля (відповідно до таблиці 1 п. 3.9 Положення № 102).	1. При необхідності за підсумками діагностики автомобіля	При необхідності за підсумками діагностики автомобіля (відповідно до п. 3.15 Положення № 102)
	2. Існують сезонні ТО (наприклад, підготовка до осінньо-зимового періоду).	2. При наявності несправностей (вдповідно до п. 3.12 Положення № 102)	
	3. Якщо техдокументацією автомобіля передбачена інша періодичність, ніж зазначено в Положенні № 102, тоді підприємству слід керуватися саме техдокументацією (п. 3.9 Положення № 102)		

Джерело: Узагальнено автором на основі [6, 5]

Розподіляючи структуру витрат на утримання та ремонт рухомих основних засобів підприємства необхідно чітко визначити основні характеристики їх структури. Примірний перелік витрат на виконання різного роду робіт нами згруповано на основі

Положення №102 «Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту» та згруповано схематично на рисунку 5.

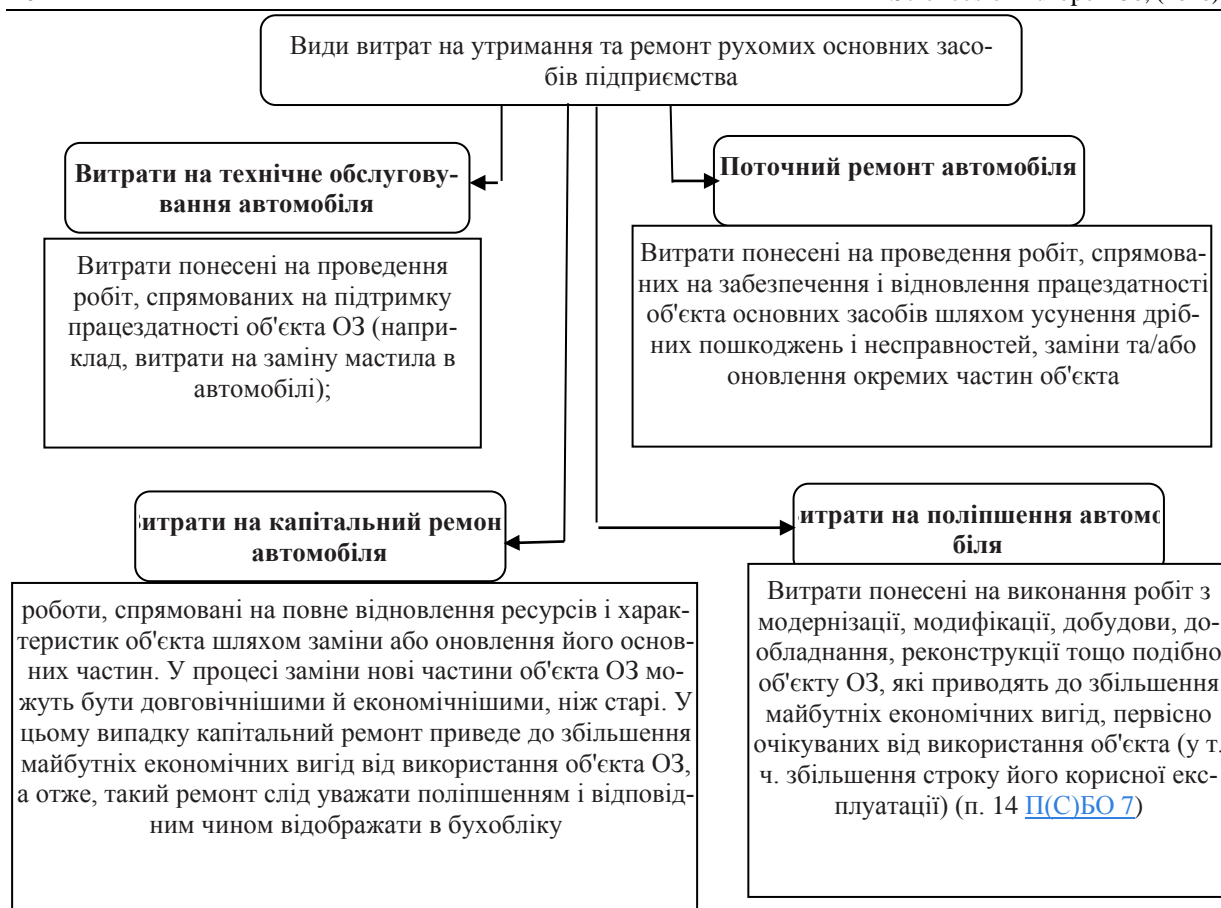

Рис. 5. Види витрат на утримання та ремонт рухомих основних засобів підприємства
Джерело: Сформовано автором на основ [5]

Важливим в системі первинного документування операцій пов'язаних із ремонтом рухомих основних засобів підприємства є визначення нормативно-правового регулювання здійснення таких операцій. З ціллю документування витрат на ремонт рухомих основних засобів слід керуватись ч. 7 розділу V та ч. 8 розділу VII Правил, затверджених наказом Мінінфраструктури від 28.11.14 р. № 615 [11]. Основний перелік первинних документів, які використовує підприємство в цілях визнання витрат на ремонт основних засобів нами згруповано у таблиці 6.

Таблиця 6

Перелік первинних документів використовуваних підприємством із ціллю ремонту рухомих основних засобів

№ пп	Первинний документ	Характеристика використання первинного документа
1	акт передачі-приймання автомобіля (його складових частин (систем))	після надання послуг з технічного обслуговування і ремонту
3	рахунок, наряд-замовлення	(підписується контролером якості та замовником)
4	накладна, квитанція	Формується: - окремо на виконання технічного обслуговування (крім гарантійного) - окремо на виконання ремонту);
5	гарантійний талон	один примірник після здійснення ремонту
6	додатки до експлуатаційної документації	у випадках, якщо після ремонту міняються умови експлуатації автомобіля
7	довідка-рахунок	Оформляється на складові частини, придбані та встановлені виконавцем на автомобіль
8	довідка про колір	Формується про основний колір автомобіля, якщо колір був змінений під час ремонту
9	приймально-здавальний акт	Формується виконавцем, який має право на випробування систем живлення автомобіля з газобалонним обладнанням і виконав ці випробування

Володіючи методикою про класифікацію витрат підприємства на ремонт основних засобів можливим стає у системі бухгалтерського обліку відображення даних операцій на бухгалтерських рахунках та віднесення їх у реєстри обліку, що уможливить групування даних з ціллю управління витратами.

Отже, формуючи інформаційну базу основану на фактичних даних здійснюваних операцій на підприємстві керівний персонал має можливість управляти величиною витрат на ремонт, оцінюючи доцільність та економічну ефективність понесення таких витрат.

Сформувати ефективну систему управління витратами та адаптувати її до умов господарювання конкретного підприємства є складним процесом, який передбачає вибір інструментів управління, розробку методології управління та пошук найбільш

доцільних методика управління інтегрованих у єдину систему. Сам процес управління витратами передбачає постійний цілеспрямований вплив керівного персоналу за допомогою визначених інструментів на величину, склад, структуру й поведінку витрат. Використовуючи фактичні та планові (прогнози) дані сформовані у єдиній інформаційній базі даних підприємства отримані із системи обліку та даних планування проводиться аналіз показників для виконання функції постійного контролю з метою прийняття науково обґрунтованих управлінських рішень стосовно їх оптимізації.

Нами досліджено науково-теоретичні аспекти трактування поняття системи управління витратами різними науковцями, та результати згрупували на рисунку 6.

Рис. 6. Основні теоретичні аспекти управління витратами із погляду науковців та практиків
Джерело: Узагальнено автором на основі досліджень науковців

Сучасні умови ринку, швидкі темпи глобалізації та широке впровадження у систему управління цифрових технологій та штучного інтелекту викликали кардинальні зміни до формування підходів, вибору інструментів та застосування методів і методології до розробки системи управління витратами, в тому числі і витратами на ремонт основних засобів. При впровадженні на підприємстві системи управління витратами застосовується інтегрований підхід із включенням елементів як системного, структурного, динамічного, відтворювального підходів, так і процесного, оптимізаційного, адміністративного, ситуаційного, інтеграційного та маркетингового підходів.

Формування такої системи управління витра-

тами реалізованої на основі комплексних програмних продуктів дають можливість формувати готові алгоритми управлінських рішень на основі реальних та планових показників діяльності підприємства із врахуванням нормативно-правової бази діючої на момент формування запиту.

Існуючі програмні комплекси дають можливість вибирати найбільш доцільний метод управління витратами для конкретних умов господарювання серед наступних:

- Стандарт-костинг (StandardCosts);
- Директ-костинг (Direct-Costing-Sistem);
- Абзорпшн-костинг;
- CVP-метод;
- Метод ABC (ActivityBasedCosting);
- Таргет-костинг;

- Кайзен-костинг;
- Бенчмаркінг витрат (Benchmarking);
- LCC (LifeCycleCosting).

Вибір конкретного із методів управління витратами виходить із мети та можливості впливу на їх величину. Наше бачення підтверджено дослідженнями інших науковців, зокрема, висвітлено у праці Литовченко О.Ю. [4].

У випадку потреби лише формування інформації про величину витрат, то вистачить використання методів структуризації витрат, проте, при потребі впливати на їх стан, структуру чи величину, то слід застосовувати цілеспрямовані методи оцінки та управління витратами.

Керівництво підприємства визначає інформаційні потреби для розробки чи вибору інструментів управління витратами, а управлінський персонал визначає які саме методи управління витратами більш доцільно використовувати з метою забезпечення можливості виконання поставлених завдань із управління витратами.

Отже, вибір методу управління витратами на підприємстві визначається залежно від стратегічної мети підприємства, його технічних можливостей, рівня інтелектуальних знань та ресурсного забезпечення, інформаційних потреб орієнтованих на необхідність впливати на склад, структуру і величину витрат.

Від цього і буде залежати модель системи управління витратами та вибір інструментів, методів та способів впливу на величину витрат підприємства.

Висновки і пропозиції. Отже, з метою забезпечення реалізації головної стратегії підприємства орієнтованої на отримання запланованої величини прибутку лежить застосування сучасних інструментів, вплив яких спрямований на розробку сучасної системи управління внутрішніми бізнес-процесами із врахуванням потреб споживачів, стану економічного середовища в якому господарює підприємство та нормативно-правових вимог і параметрів. Досліджено, що рівень ефективності господарської діяльності підприємства визначається досконалістю системи управління витратами, зокрема, витратами на ремонт основних засобів.

Визначено, що реалізувати головну стратегію розвитку підприємства в умовах дефіциту ресурсного потенціалу можливо використовуючи сучасні інструменти управління витратами, адаптовані до конкретного підприємства із визначеними умовами господарювання (економічними, правовими, екологічними, соціальними). Впровадження сучасних систем управління витратами із застосуванням програмних комплексів із інтегрованими додатковими модулями орієнтованими на реєстрацію, узагальнення, оцінку, аналіз, планування, контроль, та прогнозування сценаріїв розвитку підприємств із розробкою альтернатив забезпечить реалізацію стратегії розвитку підприємства.

Література

1. Багиев Г.Л. Организация предпринимательской деятельности: учеб. пособие / Г.Л. Багиев, А.Н. Асаул. – СПб.: Изд-во СПбГУЭФ, 2001. – 231 с.
2. Козаченко Г.В. Управление затратами предприятия: монография / Г.В. Козаченко, Ю.С. Погорелов, Л.Ю. Хлапьянов, Г.А. Макухин. - К.: Лібра, 2007. - 320 с.
3. Лабзунов П. Организация управления затратами в условиях рыночной экономики России / П. Лабзунов // Экономист. - 2002. - № 9. – С. 82–85.
4. Литовченко О.Ю. Управление витратами на підприємстві: теоретичний аспект // Економіка та управління підприємствами. Вип. 31. 2019. С. 301 - 309
5. Облік ремонтів і поліпшень власних основних засобів "Баланс" № 11.04.02.19 р. URL: <https://balance.ua/news/post/uchet-remontov-i-uluchshenij-sobstvennyx-osnovnyx-sredstv>
6. Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту: Затверджено наказом Мінтрансу України 30.03.98 № 102 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0268-98>
7. Про затвердження ДБН В.3.2-2-2009 "Житлові будинки. Реконструкція та капітальний ремонт "ДБН В.3.2-2-2009 "Житлові будинки. Реконструкція та капітальний ремонт", затверджені цим наказом, втратили чинність: Наказ Міністерства регіонального розвитку та будівництва України від 22 липня 2009 року № 295 (згідно з наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України із змінами та доповненнями від 26 березня 2019 року № 87, URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/fin49051?an=19>
8. Про затвердження Методичних рекомендацій з бухгалтерського обліку основних засобів: Наказ Міністерство фінансів України № 561 від 30.09.2003 р. у редакції від 14.01.2020, підстава - v0006201-20. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0561201-03>
9. Про затвердження Правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій: Наказ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства №76 від 17.05.2005р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0927-05>
10. Про затвердження Примірного переліку послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та послуг з ремонту приміщень, будинків, споруд: Наказ Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства від 21.08.2004 із змінами та доповненнями від 13.01.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1046-04>
11. Про затвердження Правил надання послуг з технічного обслуговування і ремонту колісних транспортних засобів: Наказ Міністерства інфраструктури України від 28.11.2014 № 615 URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/TM050639.html

12. Турило А.М. Управление витратами підприємства: навч. посібник / А.М. Турило, Ю.Б. Кравчук, А.А. Турило. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. - 120 с.

13. Управление витратами на підприємстві: навч. посібник / Під ред. Г. А. Краюхіна. - Київ: Вид-во «Бізнес-преса», 2000. - 276 с.

14. Фостолович В.А. Місце управління витратами в сучасній системі управління підприємством. Фостолович В.А. Сімаков О.О. Економка і держава. 2019. №10, С. 36-45

15. Щодо віднесення ремонтно-будівельних робіт до капітального чи поточного ремонту: Лист Міністерство регіонального розвитку та будівництва України від 15.07.2009 № 9/9-1056. URL: <http://consultant.parus.ua/?doc=061N35781D>

16. Щодо віднесення ремонтно-будівельних

робіт до капітального та поточного ремонтів: Лист Державного комітету України з будівництва та архітектури від 30.04.2003 р. № 7/7-401. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/FIN6148.htm

17. Щодо складу проектно-кошторисної документації на капітальний та поточний ремонт житла, об'єктів соціальної сфери, комунального призначення та благоустрою, затвердження проектно-кошторисної документації і визначення вартості ремонтів на всіх стадіях їх здійснення рекомендовано використовувати в якості первинного документа дефектний акт: Лист від 24.02.2005 № 7/8-134, 4/3-260. URL: http://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=2673

ОТДЕЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ УНИФИКАЦИИ ПРАВИЛ ПРЕЮДИЦИИ В СУДОПРОИЗВОДСТВЕ

Ястребов В.М.

АНОО ВО Сибирский Институт Бизнеса и Информационных Технологий, старший преподаватель Омск

SEPARATE FEATURES OF UNIFICATION OF RULES PREJUDICATIONS IN LEGAL PROCEEDINGS

Yastrebov V.

ANOO VO Siberian Institute of Business and Information Technology, Senior Lecturer Omsk

АННОТАЦИЯ

В статье исследуется возможность унификации правил преюдиции судебных постановлений по гражданским, арбитражным и административным делам в судопроизводстве Российской Федерации. Использование преюдициальности подобных постановлений обусловлено процессуальной экономией. При этом указывается на разницу в правовом регулировании процедуры привлечения к ответственности в судах общей юрисдикции, арбитражных и административных судах.

Автор исследует наиболее насущные вопросы и наиболее часто встречающиеся судебные ошибки, связанные с неправильным применением норм о преюдиции, а также правовых презумпций в конкретных делах. Объектом исследования являются процессуальные отношения, возникающие при предъявлении преюдициальных актов в судопроизводстве. Предметом исследования является унификация нормативно-правовой базы регламентирующей вопросы преодоления состоявшихся (преюдициальных) судебных актов в процессе судопроизводства по различной категории дел.

ABSTRACT

The article analyzes the possibility of unifying the prejudice of judicial decisions in civil, arbitration and administrative cases in the legal proceedings of the Russian Federation. The use of the prejudice of such decisions is due to procedural savings. At the same time, the difference in the legal regulation of the procedure for holding liable in courts of general jurisdiction, arbitration and administrative courts is indicated.

The author explores the most pressing issues and the most common judicial errors related to the improper application of the rules on prejudice, as well as legal presumptions in specific cases. The object of the study is the procedural relations arising from the presentation of prejudicial acts in legal proceedings. The subject of the study is the unification of the regulatory framework governing the issues of overcoming the held (prejudicial) judicial acts in the process of legal proceedings in various categories of cases.

Ключевые слова: юридические факты, преюдиция, процессуальные отношения, гражданский процесс, арбитражный процесс, административное судопроизводство, судебное решение, законность, доказывание, суд, судебный процесс, защита гражданских прав.

Keywords: legal facts, prejudice, procedural relations, civil procedure, arbitration process, administrative legal proceedings, court decision, legality, proof, court, judicial process, protection of civil rights.